

BARLA, Michael

"Magyar Hírlap" daily, Budapest
Nov. 9-1940

1893 november 9-én halt meg New Yorkban Barla Mihály, dúsgazdag és igen jótékony magyar, aki gyakran elmondta ismerőseinek a következőket:

— Tudják-e, hogy én valamikor tolvaj voltam... Én vagyok talán az egyedüli tolvaj, aki nem tagadom ezt le, hanem büszkén vallom, hogy megtértem, becsületes ember lettem és mások okulására mindenkinek elmondom, hogy a bünből van visszatérés... az a szegény ember, fiatal ember, aki letért a becsület útjáról, ha magába száll s erős akarattal elhatározza, hogy tisztességes emberré lesz, akkor erkölcsösebb, becsületesebb ember válhatik belőle, mint amilyenek azok, akik sohasem voltak rosszak, de valójában jők sem voltak... Higgyék el, hogy az Isten előtt valóban kedves a megtért bűnös, ha igazán megtért cselekedetei ben és gondolkodásában egyformán...

1876-ben egyik pesti nagykereskedő fejtelenlétet télt a rendőrségen, hogy hónapok óta rendszeresen lopkodják áruháztárát. Az üzlet raktárának ajtaja az udvarra nyílt. A raktár mellett egy öreg hordár lakott. Detektívek megállapították, hogy a hordár nap-nap után csomagokkal megy el lakásáról. A titkosrendőrök figyelni kezdtek s amikor éppen indulóban volt az öreg hordár a csomaggal, elvették azt tőle, felbontolták s megállapították, hogy a csomag lopott holmikat tartalmaz. A hordár be is ismerte, hogy ő az egyik segéd — Barla Mihály — cinkosa. Barla már hónapok óta adogatta ki a hordárnak az udvarra nyíló raktárajtón a lopott árukat. Barla be is ismerte. Kiderült az is, hogy a fiatal segéd már tilt lo-pásért Liptószentmiklóson és Karán-sebesen.

— En már régóta tolvaj vagyok —
mondta Barla. — Liptószentmiklóson
segédeskedtem, amikor meghalt apám.
Tehetetlen, beteges asszony az anyám.
Őt és kis húgomat kellett segítenem.
Kis fizetésemből erre nem tellett, te-
hát lopni kezdtem. Rajtavesztettem,
ültem is egy hónapot. Azután Karán-
sebesre kerültem, ott is tolvajkod-
tam, hogy támogathassam anyámat
és kis húgomat, ott is leleplezték s
három hónapot kaptam. Azután ke-
rültem Pestre...

Az üzlet tulajdonosa megszánta a
fiút, akit különben szorgalmas, takar-
ékos gyerekeknek ismert. Lelkére be-
szélt s a fiú megígérte, hogy becsü-
letes ember lesz. Nem tett ellene fel-
jelentést sem. Barla kivándorolt New
Yorkba, ahol heteken át magyar koc-
mákban tudta csak koldulással ten-
getni életét. Azután Clevelandba ke-
rült, ahol gyári munkás volt, majd
West Virginiában lett bányász. Hozzá-
tartozói tovább is támogatta s még
így is félre tudott tenni egypár dol-
lárt. Mexikóba vándorolt, ott utcai
árus volt, majd bárt nyitott, de társa
elsikkasztotta megtakarított pénzes-
káját. Ezután egy Difáz nevű mexikói
gazdag kereskedő üzletébe került.
Difáz nagyon megszerette a rendkívül
komoly, értelmes fiatalembert és ha-
marosan üzletvezetőjévé nevezte ki.
Amikor Difáz betegeskedni kezdett,
társává tette. Difáznak nem volt sen-
kije, ő maga is idegenből, valahon-
nan Közép-Amerikából vándorolt
Mexikóba. Végrendeletében egész va-
gyonát Barlára jussolta. Barla átköl-
tözött New Yorkba, ahol cipőgyárat
alapított s meggazdagodott. A legkor-
rektebb embernek ismerte mindenki.
Rengeteg jót tett.

